

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 10P/67/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2621201349
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslava Šúleková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2021:2621201349.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, samosudkyňou Mgr. Miroslavou Šúlekovou, v právnej veci navrhovateľky: F. O., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., T. armády XXX/X, proti účastníkovi konania - manželovi: G. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. A., t.č. A., X. XXX, o návrhu na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom: Z. O., nar. XX.XX.XXXX a G. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. C. XXX, obe zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica ako kolíznym opatrovníkom, za účasti ďalších účastníkov konania: F. C., nar. XX.XX.XXXX a F. C., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom S. C. XXX, zastúpení JUDr. Michalom Vavříkom, advokátom so sídlom Bratislava, Mliekarenská 2, IČO: 53 660 285, takto

rozhodol:

I. Súd manželstvo účastníkov F. O., rod. S., nar. XX.XX.XXXX a G. O., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v H., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu H. vo zväzku 20, ročník 2014, na strane 208, pod poradovým číslom 117 r o z v á d z a .

II. Súd na čas po rozvode z v e r u j e maloleté deti O. a to Z., nar. XX.XX.XXXX a G., nar. XX.XX.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti manželov F. C., nar. XX.XX.XXXX a F. C., nar. XX.XX.XXXX, ktorí sú povinní vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté deti v rovnakom rozsahu v akom ju vykonávajú rodičia a právo zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú mať iba v bežných veciach, s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd z a v ä z u j e matku prispievať na výživu maloletých detí a to na mal. Z. sumou 50 eur mesačne a na výživu mal. G. sumou 50 eur mesačne, ktoré bude povinná u oboch detí platiť vždy do 20-eho dňa v mesiaci vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Súd z a v ä z u j e otca prispievať na výživu maloletých detí a to na mal. Z. sumou 50 eur mesačne a na výživu mal. G. sumou 50 eur mesačne, ktoré bude povinný u oboch detí platiť vždy do 20-eho dňa v mesiaci vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Súd styk rodičov s maloletými deťmi n e u r č u j e .

VI. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka sa návrhom podaným na Okresnom súde Senica dňa 15.03.2021 domáhala rozvodu manželstva a úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva na čas po rozvode tak, že navrhla, aby súd maloleté deti zveril do jej osobnej starostlivosti, otca zaviazal platením výživného v sume 75 eur na každé z detí a styk otca s deťmi upravil každý páry týždeň v nedeľu od 14,00 hod. do 16,00 hod. za jej prítomnosti. Návrh zdôvodnila tým, že manželstvo spočiatku fungovalo, neskôr ju začal manžel fyzicky aj psychicky týrať, po čase stratili bývanie, preto bola nútená umiestniť ich do detského domova, odkiaľ si ich vzala do starostlivosti náhradná rodina. Dva roky žije s priateľom, u ktorého majú aj deti vytvorené podmienky na riadny život. K odporcovi ona už nič necíti,

on má tiež svoj život, priateľku, s ktorou majú maloleté dieťa. Má zato, že rozvod ich stroskotaného manželstva bude nielen v jej prospech, ale aj v prospech ich detí, ktoré chce získať späť do svojej starostlivosti.

2. Odporca s rozvodom nesúhlasil, potvrdil však, že s manželkou už dlhší čas nežijú v jednej domácnosti, nie sú v kontakte, nesúhlasil v prípade, že súd ich manželstvo rozvedie, so zverením maloletých detí do starostlivosti navrhovateľky, pretože má zato, že v náhradnej rodine u manželov C. majú lepšiu výchovu a celkovú opateru.

3. Keďže posledné spoločné bydlisko manželov bolo v obci A., okres H., kde má odporca bydlisko aj naďalej, Okresný súd Senica podľa § 92 Civilného mimosporového poriadku postúpil vec tunajšiemu súdu, ktorý je miestne príslušný na konanie o rozvod manželstva účastníkov tohto konania.

4. Manželia F. a F. C., ktorým sú maloleté deti manželov O. zverené do náhradnej osobnej starostlivosti rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 10P/39/2018 zo dňa 23.10.2018 v spojení s opravným uznesením tej istej spisovej značky zo dňa 14.11.2018, právoplatným dňa 12.12.2018, so zverením maloletých detí do osobnej starostlivosti matky nesúhlasili, uviedli, že deti sú u nich spokojné, zvyknuté, oslovujú ich mamina a tatino, majú dobrý vzťah aj s ich vlastnou dospelou dcérou, riadne sa o deti starajú a chcú tak robiť aj naďalej. Rodičom v kontakte s deťmi nijako nebránia, vždy sa s matkou dohodnú na návšteve.

5. Kolízny opatrovník odporučil v prípade rozvodu ponechať maloleté deti v náhradnej osobnej starostlivosti. Deti nemajú vytvorené k rodičom žiadne citové väzby, samé sa vyjadri, že nechcú meniť prostredie, kolízny opatrovník má zato, že matka nemá v súčasnosti dostatočné rodičovské zručnosti, s ktorými by vedela zabezpečiť primeranú starostlivosť o maloleté deti.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedka S. S., prečítaním listinných dôkazov a oboznámením obsahu pripojených spisov a zistil tento skutkový stav:

Manželia uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX v H., navrhovateľka ako slobodná, odporca ako rozvedený. Posledné spoločné bydlisko mali v obci A.. Ešte pred uzavretím manželstva sa narodil dňa XX.XX.XXXX mal. Z. a v manželstve sa dňa XX.XX.XXXX narodil mal. G..

7. Manželia hodnotili manželstvo, ktoré uzatvárali z citovej náklonnosti, ako spočiatku dobré, neskôr boli v rodine problémy súvisiace so zlou finančnou aj bytovou situáciou, v násilnom správaní sa odporca k manželke, pričom tieto problémy boli až natoľko závažné, že došlo k umiestneniu maloletých detí do ústavnej starostlivosti Detského domova rodinného typu v D. O. nad S. na základe rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3P/18/2018 zo dňa 19.04.2018. Deti sa nachádzali v ústavnej opatere od roku 2016, pričom od 01.12.2016 až doposiaľ sú fyzicky v domácnosti manželov C., keďže pani C. je zamestnaná ako profesionálny rodič v DD D. O. nad S.. Rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 10P/39/2018 zo dňa 23.10.2018 v spojení s opravným uznesením tej istej spisovej značky zo dňa 14.11.2018, právoplatným dňa 12.12.2018, boli maloleté deti O. - Z. a G. zverené do náhradnej osobnej starostlivosti manželov F. a F. C., s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, rodičia boli zaviazaní platením výživného na deti na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku a to matka sumou 35 eur na každé z detí mesačne a otec sumou 50 eur na každé z detí mesačne. Styk rodičov s maloletými deťmi súd neurčil.

8. V súčasnosti manželia O. už dlhší čas spolu nežijú, navrhovateľka býva s priateľom S. S. v rodinnom dome, ktorý vlastní každý v jednej polovici, dom je riadne zariadený, deti tu majú vytvorené podmienky v prípade, že by boli zverené matke.

9. Matkin priateľ pán S. bol na pojednávaní vypočutý ako svedok, uviedol, že s navrhovateľkou žijú ako druh a družka tri roky, ich vzťah hodnotí ako neskutočne dobrý, on je rozvedený, vyživovacie povinnosti nemá. Predal svoj jednoizbový byt a kúpili s navrhovateľkou rodinný dom aj preto, aby deti mali lepšie podmienky. On pozná len Z., videl ho jediný raz, ale chce, aby navrhovateľka ako matka mala deti u seba, s čím on súhlasí a bude jej pomáhať, veď už jej podal pomocnú ruku do života.

10. Podľa správy detskej psychologičky PhDr. Z., maloletý Z. je ich pacientom od roku 2019 na odporúčanie pediatra pre rozhodenosť dieťaťa po návšteve biologických rodičov. Dňa 17.08.2021 bol na kontrolnom vyšetrení, psychologička konštatuje tendenciu maloletého k úzkostnejšiemu prežívaniu, má zvýšenú potrebu istoty a bezpečia.

11. Podľa § 23 ods. 1, 2 zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode,

najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 2 zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Podľa § 24 ods. 4 zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa (ďalej len „Dohovor“) záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

Podľa čl. 7 ods. 1 Dohovoru každé dieťa je registrované ihneď po narodení a má od narodenia právo na meno, právo na štátnu príslušnosť, a pokiaľ to je možné, právo poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť.

Podľa čl. 9 ods. 3 Dohovoru štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Osobe, ktorá nezabezpečuje osobnú starostlivosť o svoje maloleté dieťa z dôvodu, že jej bolo zo starostlivosti odňaté rozhodnutím súdu, nemožno v čase trvania odňatia dieťaťa zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti na čas trvania odňatia dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 2 Zákona o rodine, pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady. Ak sa má maloleté dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti prarodiča, súrodenca maloletého dieťaťa alebo súrodenca rodiča maloletého dieťaťa, splnenie podmienky trvalého pobytu na území Slovenskej republiky sa nevyžaduje za predpokladu, že prarodič, súrodenec maloletého dieťaťa alebo súrodenec rodiča maloletého dieťaťa má evidovaný trvalý pobyt alebo iný obdobný pobyt na území členského štátu Európskej únie.

Podľa § 45 ods. 3 Zákona o rodine, v rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu.

Podľa § 45 ods. 4 Zákona o rodine, osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia; osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti vykonávanej na území Slovenskej republiky, je povinná najmenej 30 dní pred dočasným premiestnením maloletého dieťaťa oznámiť súdu dočasné premiestnenie maloletého dieťaťa do cudziny na dobu dlhšiu ako tri mesiace spolu s údajom o mieste, účele a dĺžke pobytu v cudzine a o iných významných skutočnostiach súvisiacich s dočasným premiestnením. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

Podľa § 45 ods. 6 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stykať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd.

Podľa § 45 ods. 7 Zákona o rodine, vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

Podľa § 45 ods. 8 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie však do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa, poukazovali výživné úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Ak povinný podľa prvej vety neplní vyživovaciu povinnosť poukazovaním výživného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, má tento úrad právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa vrátane uplatňovania týchto nárokov v exekučnom konaní vo svojom mene a na účet tohto maloletého dieťaťa. Ak je maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti podľa odseku 2 druhej vety osobe, ktorá nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, súd povinnému uloží povinnosť, aby výživné poukazoval tejto osobe; úrad práce, sociálnych vecí a rodiny nemá v tomto prípade právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa. Po dovŕšení plnoletosti dieťaťa, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, sú rodičia povinní poukazovať výživné dieťaťu.

Podľa § 45 ods. 9 Zákona o rodine, súd najmenej raz za šesť mesiacov zhodnotí v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí alebo v súčinnosti s inými osobami, ktoré sú oboznámené s pomermi maloletého dieťaťa, výkon náhradnej osobnej starostlivosti, a to najmä kvalitu starostlivosti o dieťa v náhradnej osobnej starostlivosti a skutočnosť, či rodičia môžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Zákona o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine, u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

Podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

12. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že manželstvo účastníkov je dlhodobo nefunkčné, trvale rozvrátené, neplní si základné spoločenské funkcie a to ekonomickú, biologickú a výchovnú, manželia už viac rokov nežijú v spoločnej domácnosti a vzhľadom na to, že obidvaja manželia majú každý iných partnerov, nie je reálne predpokladať obnovenie spolužitia a že manželstvo bude ešte v budúcnosti plniť svoj spoločenský účel.

13. Po takto vyhodnotených výsledkoch dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný, pretože bolo preukázané, že manželstvo účastníkov je vážne a trvale rozvrátené, pričom príčiny rozvratu súd konštatuje na strane obidvoch manželov, v rozdielnosti ich pováh, záujmov a okrem týchto skutočností je príčinou aj agresívne správanie sa odporcu k svojej manželke.

14. S prihliadnutím na záujem maloletých detí, ktoré majú právo žiť v usporiadaných pomeroch, súd ich na čas po rozvoде zveril do náhradnej osobnej starostlivosti manželov C., ktorým už boli v minulosti rozsudkom súdu zverené. V konaní bolo preukázané, že sa o deti starajú dlhodobo, deti k nim majú vytvorené pozitívne citové väzby, oslovujú ich mama a otec, aj podľa zistení kolízneho opatrovníka sú pomery v rodine manželov C. v poriadku, o deti je riadne postarané.

15. Výživné súd rodičom určil každému v sume 50 eur mesačne na každé z detí, ktoré budú platiť v súlade s ustanovením § 45 ods. 8 Zákona o rodine, ktorú budú platiť na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici.

16. O trovách konania súd rozhodol v súlade § 52 CMP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu, pretože v mimosporových konaniach sa vylučuje nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v troch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 127 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku (musí byť v ňom uvedené ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a uvedená spisová značka tohto konania) a podľa § 363 Civilného sporového poriadku (musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods. 1, 2 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 122 CMP, ak vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozsudkom schválil dohodu rodičov, nie sú rodičia oprávnení podať voči výroku, ktorým bola dohoda schválená, odvolanie.

Podľa § 27 ods. 1 zákona o rodine, manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

Podľa § 44 CMP, rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.